

Sygn. akt IV U 581/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy D. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania D. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 06 września 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu D. M. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 sierpnia 2016 r. do dnia 21 września 2016 r.

Sygn. akt IV U 581/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. decyzją z dnia 06 września 2016 roku nr (...) na podstawie art. 59 ust. 6 i 10 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 60 poz. 636 z późn. zm.) odmówił D. M. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 sierpnia 2016 roku do dnia 21 września 2016 roku.

W uzasadnieniu decyzji ZUS O/O. wskazał, że D. M. (1), mimo prawidłowego wezwania na termin badania przez lekarza orzecznika nie stawiał się, przez co uniemożliwił przeprowadzenie badania w dniu 30 sierpnia 2016 roku.

Od powyższej decyzji D. M. (1) złożył odwołanie, w którym wskazał, iż w dniach, w których następowała próba doręczenia wezwania, w godzinach porannych przebywał w gabinecie rehabilitacyjnym, natomiast w skrzynce umieszczonej na drzwiach nie pozostawiono awizo. Wymieniony zaznaczył, iż nie ma powodu, by unikać badania przez lekarza orzecznika.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 06 września 2016 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

D. M. (1) jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w O.. Z uwagi przebytą w dniu 14 marca 2016 roku operację rekonstrukcji stawu rzepekowo-udowego, od dnia 13 marca 2016 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. W zaświadczeniu o czasowej niezdolności do pracy obejmującym okres od dnia 21 lipca 2017 roku do dnia 21 września 2016 roku lekarz wpisał symbol „2” we wskazaniach lekarskich, tj. „chory może chodzić”. Zgodnie z zaleceniami lekarskimi, od 04 kwietnia 2016 roku Odwołujący uczęszczał na rehabilitację do prywatnego gabinetu rehabilitacyjnego prowadzonego przez J. A.. Zabiegi rehabilitacyjne odbywały się pięć razy w tygodniu w godzinach od 8:30 do 10:30. Oprócz Odwołującego, zasadniczo w ciągu dnia w domu nie było nikogo. W tym okresie często zdarzało się, iż listonosz mylił adresy przynosząc korespondencję adresowaną do sąsiadów na adres Odwołującego.

(d: karta informacyjna- k. 6; zaświadczenie- k. 7; dokumentacja medyczna- k. 14- 26; akta ZUS; przesłuchanie D. M.- k. 39v)

W dniu 11 sierpnia 2016 roku ZUS Odział w O. wysłał do ubezpieczonego wezwanie na termin badań wyznaczony na dzień 30 sierpnia 2016 roku. Z adnotacji poczty wynika, iż w dniu 16 sierpnia 2016 roku nastąpiło pierwsze awizowanie przesyłki, natomiast powtórne awizowanie- w dniu 24 sierpnia 2016 roku. W tym dniu została także przeprowadzona kontrola prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego. Pracownicy ZUS nie zastali D. M. (1) w domu. Odwołujący złożył wyjaśnienia, iż tego dnia w godzinach porannych przebywał na rehabilitacji w gabinecie J. A.. Odwołujący nie otrzymał awizo, świadczącego, iż w placówce pocztowej pozostaje korespondencja polecona do odbioru. Korespondencja w dniu 31 sierpnia 2016 roku została zwrócona nadawcy, jako niepodjęta w terminie.

(d: akta ZUS; oświadczenie- k. 5)

Komisja z uwagi na niestawienie się na termin badania, uznała, że zaświadczenie lekarskie utraciło ważność od dnia 31 sierpnia 2016 roku. Odwołujący zwracał się o wyjaśnienie sytuacji do operatora pocztowego, nie otrzymał informacji. Decyzją ZUS z dnia 06 września 2016 roku nr (...) na podstawie art. 59 ust 6 i 10 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 60 poz. 636 z późn. zm.) odmówiono D. M. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 31 sierpnia 2016 roku do dnia 21 września 2016 roku.

(d: akta ZUS; przesłuchanie D. M.- k. 39v)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie D. M. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał w pełni wiarę odwołującemu, gdyż jego wypowiedzi są jasne i pewne, układają się w logiczną całość z przedstawionymi dokumentami, które potwierdzają, iż Odwołujący zasadniczo codziennie w godzinach porannych uczęszczał na rehabilitację. D. M. (1) wiarygodnie, w ocenie Sądu, podał, iż nie miał powodów by unikać, bądź uniemożliwić przeprowadzenie badania, a jego niestawienie się nie wynikało z celowego działania, lecz z braku świadomości istnienia korespondencji, którą należy odebrać.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, w tym zaświadczeniu o niezdolności do pracy, kopercie i dokumentacji medycznej.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia - czy ubezpieczony uniemożliwił badanie lub nie dostarczył posiadanych wyników badań.

Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 60 poz. 636 z późn. zm.), w razie uniemożliwienia badania

lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez ZUS, zaświadczenia lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

Wskazać należy, iż zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, rekompensującym utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożności uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy.

W myśl wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 26 listopada 2013r. w sprawie o sygn. IV Ua 17/13 w trybie art. 59 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa organ rentowy uprawniony jest do kontrolowania zasadności i rzetelności wystawienia zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy, w tym do zażądania od wystawiającego zaświadczenie lekarskie udostępnienia dokumentacji medycznej stanowiącej podstawę wystawienia zaświadczenia lub udzielenia wyjaśnień i informacji w sprawie.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, godzi się wskazać, iż organ rentowy nie żądał od Odwołującego złożenia dokumentacji lekarskiej, natomiast wezwał go na badanie lekarskie. Wezwanie jednak nie zostało prawidłowo doręczone. W tym zakresie należy zauważyć, iż przede wszystkim wezwanie na termin badań nie zostało wysłane z takim wyprzedzeniem czasowym, by móc uznać je za prawidłowo doręczone przed terminem badań. Organ wyznaczył bowiem termin badań lekarskich na dzień 30 sierpnia 2016 roku, tymczasem ostatnim dniem, w którym Odwołujący mógł odebrać korespondencję był dzień 31 sierpnia 2016 roku, zatem dzień przypadający już po terminie badań.

W konsekwencji przyjąć należy, iż D. M. (1) nie działał w celu uniemożliwienia przeprowadzenia badania, a będąc chorym zasadniczo pozostawał w domu, za wyjątkiem uczęszczania na rehabilitację, na która to okoliczność przedstawił stosowne dokumenty. Oprócz powyższego, nie sposób przyjąć, iż to Odwołujący winien ponosić konsekwencje ewentualnego niedoręczenia przez pocztę awizo.

Następnie, zgodnie z regulacją art. 59 ust. 10 cytowanej ustawy, w przypadkach utraty ważności zaświadczenia lekarskiego (jeżeli ubezpieczony uniemożliwił przeprowadzenie badania albo nie dostarczył wyników badań pomocniczych; określenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wcześniejszej daty ustania niezdolności do pracy), Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o braku prawa do zasiłku, której kopia jest przesyłana pracodawcy ubezpieczonego, którego ta decyzja dotyczy. Decyzja taka została przez organ rentowy wydana, mimo, że w spornym okresie odwołujący nie uniemożliwił badania lekarskiego, ani nie powstrzymał się od przedstawienia wyników badań. D. M. (1) nie otrzymał wezwania na badania, a nawet, gdyby awizo zostało prawidłowo pozostawione w skrzynce i wymieniony zdecydowałby się na odbiór przesyłki w ostatnim dniu przewidzianym przepisami o doręczeniach, nie miałby możliwości stawienia się na badania, których termin wyznaczony był dzień wcześniej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w związku z art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 60 poz. 636 z późn. zm.) uwzględnił odwołanie D. M. (1) i zmienił zaskarżoną decyzję.

SSR Monika Wawro